

Den seksfoldige hensikten med Gabriels besøk til Daniel

 Men så forundret over . . . våre små tenåringer i morges, de små, du vet, små “fefe” og “fifi”, de små, du vet, sekstenåringene. Og de kommer på møte, vet du, rundt . . . Små jenter, rundt den alderen, de ønsker å se pene ut, vet du. De, du vet, håret er krøllet opp, på toppen av hodet deres; jeg la merke til dem, etter hvert som jeg forkynnte, hang de mer og mer nedover. Og etter en stund, blåste de det ut av ansiktet sitt, alle krøllene rettet seg ut.

² Søster Downings lille jente, og—og jeg la merke til henne. Og lille—lille—lille . . . Broder Collins lille . . . Hva heter hun? Lille . . . [En broder sier: “Betty.”—Red.] Betty, lille Betty. Jeg lo bare litt for meg selv. Men jeg så alle de vakre, vet du, alt var satt opp, og så like etter var det . . .

³ Vel, velsigne hjertene deres, kjære, dere er vakre, for meg, uansett. Det er riktig. *Vakker*, er, er en vakker ånd som vil komme og sitte i møter som dette og høre på Evangeliet. Det er det som gjør ei jente vakker. Og jeg tror enhver ekte gutt som er verdi til å gifte seg, tenker på samme måte. [Broder Neville sier: “Amen.”—Red.] Takk, sir. Det er godt. Noen var enig med meg. Det, det stemmer. Ja vel. Jeg tror at det er Sannheten.

⁴ Nå, er ikke det rart? Jeg slo rett opp på Daniel 9 da jeg åpnet Bibelen min. Nå, jeg pleier å si til alle, ikke ta av seg jakken, hvis du har et hull i skjorten, så jeg håper ikke min har det. Men—men jeg har opplevd stunder da jeg ikke kunne ta den av, fordi jeg hadde hull i skjorten, det er sikkert. Og jeg antar at denne ikke har det.

⁵ Nå, åh, for meg selv, vi . . . og jeg tror for forsamlingen, vi setter pris på Den Hellige Ånds Nærvær denne morgenen.

Og vi setter pris på fellesskapet og nærværet til hverandre. “Hvor skjønt, hvor godt, hvor herlig det er for brøder å være sammen i enhet. Det er som den kostbare salvingsoljen som renner nedover Arons skjegg, helt ned til sømmen av hans kjortel.”

⁶ Jeg gikk bort for å spise i dag, der på Blue Boar, og hvem andre støtte jeg på der borte, enn broder Bill her og søster Dauch som sitter der, bare—bare spiste på den nydeligste, stekte kyllingen jeg noen gang har sett, og bare koste oss skikkelig og spiste i vei, vet dere. Gikk ovenpå og møtte en stor del av menigheten der oppe, og de ville til og med betale for middagen min. Nå, det var veldig hyggelig, jeg setter pris på det.

7 Da jeg kom hjem, kom Billy med en boks tomater som noen hadde gitt meg, helt fra den fine, hete staten Georgia, der nede, der nede hvor det er så hett, forteller de meg, på denne tiden.

8 Så møtte jeg en ung kar utenfor. Jeg kom fra samtalen mine i ettermiddag, og kom ned til kirken for omtrent en og en halv time siden, og den lille . . . ganske ung kar, utenfor, han sa . . . Jeg sa: “Det er varmt.”

Han sa: “Det er det *virkelig!*” Jeg visste at han var fra Georgia, så sa han: “Det er virkelig brennhett i Georgia!”

9 Vel, vi prøver å unnsnippe et varmere sted, ikke sant? Det er det vi er her for.

10 Tusen takk, venner, for all godheten deres. Hva skulle jeg gjort uten dere? Bare hva—hva skulle jeg gjort uten dere? Hvis jeg ikke hadde noen som elsket meg, ingen som ville lytte til Budskapet, ville hele Budskapet mitt være til ingen nytte. Jeg kan ikke forkynne Det for telefonstolper og trær. De ville ikke forstå det. Så det må være folk som dere, som vil komme og høre på det. Og når du kommer og sitter på et varmt sted som dette, og det er . . . Min kone sa at hun holdt på å bli kokt bak der, i morges. Og å se mennesker, og noen ganger syke mennesker, som sitter i slike møter som det, Gud gi dere et—et vakkert, nydelig hjem i Herligheten, er min bønn. Og jeg bare håper og stoler på at Han vil gjøre det.

11 Nå, la oss se. Jakken min, noen tok den hit. Og jeg må lese litt i kveld. Hvor mange liker de første delene av dette? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Åh, hvis det bare ikke var så varmt, ville vi bare fortsette rett videre, rett videre gjennom uken, med Åpenbaringsens Bok. Jeg bare elsker Den. Jeg bare bor i Den. Og vær i bønn for meg denne uken, fordi neste søndag . . . Om Herren vil, må jeg møte det, og plassere disse ukene sammen. Og det er noe jeg ikke vet noe om. Så jeg kommer bare til å stole på Herren, at Han vil gi meg svaret.

12 Og jeg—jeg har lest flere forskjellige menn som—som har snakket om det, som har skrevet om det. Jeg har lest fotnotene her, fra Dr. Scofield, en stor lærd, men kunne absolutt ikke være enig med ham i mange av fotnotene hans, for jeg kan ikke se det. Hvor . . . Det må—det må gjøre bildet riktig.

13 Nå, hvis du satte sammen bitene i et puslespill, og straks sier du: “Åh, denne går *her* oppe. Nei, jeg er sikker på at den går *her* oppe.” Vel, du må se på mønsteret ditt her borte, for å se hva du gjør. Og så hvis du—hvis du ikke gjør det, vil du ende opp med et rotete bilde.

14 Hva nå om du tok . . . hadde et bilde av et flott, vakkert landskap, med en ku som spiste gress oppe i toppen av et tre? Nå, det ville ikke være riktig (ville det?), for hun spiser ikke gress i toppen av et tre. Så, det er slik det er hvis du, Den Hellige Ånd ikke plasserer Skriftstedene sammen. Men, du vil ha et helt, flott

bilde av forløsning. Det er det vi ønsker, Sannheten. Og inntil vi kjenner Sannheten, vil vi bare la det være i fred. Og så, når Gud gir oss Sannheten, vel, da vil jeg snakke om det.

¹⁵ Vet du hva? Jeg tror broder Roy Slaughter og—og noen av de eldre her, som var her i begynnelsen, for lenge siden . . . Det var for omtrent, de første tre eller fire årene av min tjeneste, antar jeg, rett her ved tabernaklet, ville jeg ikke engang tale om emnet helvete, fordi jeg—jeg kunne ikke forstå om det var et brennende sted, eller om det var en grav. Og hver gang Ordet talte om, *grav*, fikk jeg oversettelsen, som sa: “*Hades*.” *Hades* er “graven”. Hver gang Den talte om helvete, “*Hades*, graven.” Og jeg bare lot det være i fred, inntil jeg virkelig fant ut hva jeg snakket om, da forkynte jeg om helvete, da jeg virkelig forsto hele bildet og så hvor det var. Fordi jeg føler at en forkynner er ansvarlig overfor Gud, for det han forteller menigheten, for de kommer til å holde fast ved det. Og så, hva om jeg fikk dem til å holde fast ved feil sted, og så kommer tiden da det de støtter seg til, ikke holder mål? Skjønner?

Og i den visjonen Herren ga meg, for en tid tilbake, da disse millioner . . . da Den som talte til meg, sa: “Du vil bli dømt først, etter Evangeliet du forkynner.”

¹⁶ Jeg sa: “Jeg forkynner det samme som Paulus gjorde, og de andre.”

¹⁷ Og alle disse millioner av stemmer ropte ut: “Vi hviler på det.” Det var alt. Ser du? Det er sant.

¹⁸ Så jeg vil fortsette i kveld, nå, så vi skal ikke holde på for lenge. Og ikke glem nå . . . Nå, i morges . . . Jeg har litt notater her. I morges snakket jeg om Daniel i fangenskap, Gabriel kom til ham og forklarte ham om fremtiden. Det var det vi tok for oss i morges, instruksjonene om fremtiden.

¹⁹ Nå, i kveld, snakker vi om *Den seksfoldige hensikten med Gabriels besøk til Daniel*. Neste søndag, om Herren vil, plasserer vi de sytti ukene, der de hører hjemme, i tidselementet. Og hvor står vi? Nå, hvis vi bare kan finne det og gjøre det sikkert, klart, så vet vi nøyaktig timen vi lever i. Nå, vi vil ikke vite når Han kommer; ingen vil vite det. Jesus vet det ikke, Ham Selv. Han sa at Han ikke gjorde det. Han sa at kun Faderen, alene, visste det. Ikke engang Englene vet det. Ingen av oss vet når Han kommer, men vi kan se timen som . . . tiden vi lever i, og skjønner hvor nære vi kan være.

²⁰ Nå, for en liten oppsummering, for guttene tar opp dette på lydbånd . . . Maskinene går bakerst i rommet. Og lydbåndene sendes selvfølgelig ut overalt.

²¹ Nå, denne morgenens leksjon, etter at vi så tilbake på det 4. og 5. kapitlet, så tok vi det . . . begynte med det 9. kapitlet av Daniel. Og nå, i kveld, fortsetter vi med det niende kapitlet. Før

vi nærmer oss det, la oss bare bøye våre hoder et øyeblikk og snakke med Forfatteren av Ordet.

²² Vår nådige Gud, vi er sikre på at Du kjenner selve motivet i vårt hjerte. Du vet hvorfor vi er her. Og Du vet at vi ikke kom i kveld bare fordi vi trodde det ville være et fint sted å komme, for å slappe av litt på ettermiddagen. Far, jeg tror ikke det er én person med det formålet. Jeg tror at vi er her i kveld fordi vi er dypt oppriktige, ærlige, og ønsker å vite SÅ SIER HERREN.

²³ Vi elsker Deg, Herre, og vi elsker Ditt Ord. Og hvis dette stedet som Du har gitt oss, bare et tak over hodet vårt, og disse betongblokkene, vi er takknemlige til Deg for stedet. For vi tror at det er et Hjem bortenfor skyene, som vi er på vei til. Og vi tenker på våre forfedre som ikke engang hadde dette privilegiet, og det får oss til å bøye våre hjerter i skam, Herre, bare ved tanken på å klage.

²⁴ Nå, Far, vi ber om at Du vil åpne Skriften for oss, i kveld. Kom og gå, ved siden av hver enkelt av oss, mens vi går nedover denne veien i kveld. Tal til oss, som Du gjorde med de som gikk til Emmaus, fra Jerusalem. Slik at når møtet er over, i kveld, kan vi gå til våre forskjellige hjem og si: "Brant ikke våre hjerter i oss da vi hørte Ham tale gjennom Sitt Ord!"

²⁵ Velsigne lesingen. Velsigne min svake innsats, Herre. Åpne min munn for det som er sant, og lukk den for det som er galt. Og må Du få alle ære, og bli herliggjort i Ditt folk, slik at de kan se tiden vi lever i og Herren Jesu nære Komme. For, vi ber om det i Hans—Hans Navn, Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁶ Nå, for å gå tilbake til Skriftstedene våre en liten stund, vi finner at Daniel hadde vært i fangenskap i sekstiåtte lange år. Tenk på det! Nå, du som har papiret og blyanten din, som ikke fikk tak i det i morges, kan skrive det ned i kveld. Fra 606 f.Kr. til 538. Ta 538 fra 606, du får sekstiåtte år, som Daniel hadde vært i . . . en fange; ingen kirke å gå til, ingen prekener å høre, ingenting. Men han hadde noen bøker, noen ruller, som en profet før ham hadde profetert, og det var—var Jeremia.

²⁷ Nå, mens han studerte Skriften, så han at tiden var i ferd med å renne ut, den tiden for de sytti år . . . Og Daniel trodde høytidelig hvert ord som profeten Jeremia hadde talt. Og jeg sier til denne, til klassen min i kveld: Skal vi tro våre profeter? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ja, sir. For Herrens Ord kom til profetene. De har SÅ SIER HERREN. Og en sann profet vil aldri avvike fra den—den andre profetens ord. De vil aldri få Det til å si noe som Det ikke sier. De vil si akkurat det den sanne profeten sa, det gjør dem til en profet. Så når de tar det, og så forutsier de hva som skal komme, og vet dette, med frykt i sitt hjerte, for at de ikke skulle si noe galt og det skulle føre noen på villspor. Det vil vi aldri gjøre. Vi vil være helt sikre på at vi har fått Herrens Ord før vi sier SÅ SIER HERREN. Ser du? Det må

være et absolutt, direkte budskap fra Guds Trone, ellers skulle vi aldri si det.

²⁸ Nå, mens han studerte Skriften, så han at de sytti årene var i ferd med å renne ut. Så, siden han hadde vært der sekstiåtte år, var det bare to år igjen til Gud ville føre Sitt folk tilbake til hjemlandet deres.

Mens han var i bønn, så vi at det var en mektig Engel som kom fra Himmelen. Kan noen huske navnet Hans? [Forsamlingen sier: “Gabriel.”—Red.] Gabriel. Og han er Engelen til den jødiske menigheten. Hvor mange vet det? Overalt er det Gabriel. Gabriel er budbæreren til menigheten, den jødiske menigheten; kom til Maria; Han kom til Sakarja. Alltid er det Gabriel. Og Han er av de store Englene i Himmelen. Og ga Han ikke vår broder Daniel en så fantastisk hilsen fra Gud! “Åh, Daniel, du høyt elskede!”

²⁹ Ville ikke det gjøre deg godt, å tenke på at Gud elsket deg? Hvis jeg ikke var høyt elsket, ville jeg gjerne vite at jeg i det minste er litt elsket Der oppe, ville ikke du? Selvfølgelig. Bare litt . . . Han tenker på meg, en gang iblant, det ville bare få meg til å ville rope, å tenke på at Han til og med bryr Seg om meg. Og vi har vissheten om at Han bryr Seg om oss, fordi: “Mens vi ennå var syndere, døde Kristus i vårt sted”, broder. Og nå, vi som var fremmede for Gud, har nå fått komme nær Gud og har gitt oss frelsens pant, det vil si Den Hellige Ånd. Og med en tro der inne som løfter oss opp over verdens ting, og vi er helt over det. Det er fantastisk. Ikke sant? Ja vel.

³⁰ Mens han var i bønn, kom Gabriel og fortalte ham, ikke bare at det var to år til før de skulle vende tilbake til hjemlandet, men forklarte ham hele denne nasjonens destinasjon. Tenk på det! Hele destinasjonen, hver eneste reise på jorden, forklarte Gabriel til Daniel. Sa at han var sendt for å fortelle Daniel denne store tingen. Tenk hvordan den profeten må ha følt det! Og Han fortalte ham at det var fastsatt sytti uker for folket, til fullendelsen. det er endetiden, da alt er over, fullendelsen. Han sa: “Det er sytti uker.”

³¹ Noen av dem regner det som måneder, noen som dager, noen . . . Hmh! Hvis det faktisk bare er uker, er det bare omtrent to og et kvart år, eller ett og et kvart år av det. Og, ser du, du . . . Det er dette vi må finne ut av, for å være sannferdige.

³² “Sytti uker er fastsatt for ditt folk.” For hvilket formål? For hva? Hvem sitt folk var det fastsatt for? Daniels folk, jødene. Og hva var det fastsatt for? Ikke bare over Daniel, men over Daniels hellige by; ser dere, Daniels hellige by. Nå, klasse, hva var Daniels hellige by? [Forsamlingen sier: “Jerusalem.”—Red.] Jerusalem.

³³ Og nå skal vi ta, kanskje komme til det i kveld: Hvor var Jerusalem? Hvem grunnla Jerusalem? Har du noen gang tenkt på det? Hvem grunnla Jerusalem? Når ble det grunnlagt? Vi kommer til det, etter en stund. Hvem grunnla Jerusalem? Åh, du, det er en

liten ting som skjuler seg bak i hjørnet, men Den forteller det så visst. Ja, sir. Hvem grunnla Jerusalem, og når ble det grunnlagt? Ja vel. Og det er Daniels hellige by.

³⁴ Og vi forstår at den byen, som nå har vært en forbannelse i to tusen år, vil bli gjenoppbygd og gjenopprettet igjen. Og tilbedelsen i templet vil bli innført akkurat som det var i begynnelsen. Det er riktig. Jerusalem vil være, nå, og det vil være et offer, en daglig offergave som ofres igjen, akkurat som det var i begynnelsen. Vi vil komme inn på det meste av det, antar jeg, i kveld, eller mye av det.

³⁵ Nå, jeg vil at dere skal vite, venner, at når jeg går inn på disse tingene, utelater jeg absolutt uker med undervisning. Men jeg bare berører det, slik at når været blir kjøligere, eller litt senere, når vi går inn i de Syv Segl, Syv Skålene, Syv Trompetene, alle disse tingene, at jeg kan referere tilbake og si: "Husker dere Daniels sytti uker? Husker dere Menighetstiden, når den gikk opp, og hva som skjedde?" Og disse Daniels sytti uker omfatter perioden fra Menigheten går opp til Menigheten kommer tilbake. Det omfatter det tidsrommet. Nå, nå, ikke alle de sytti ukene til Daniel; en del av det. "Sytti uker er fastsatt."

³⁶ Nå, det var en seksfoldig hensikt med Hans besøk, for å fortelle ham hva som skulle skje. Nå, det var en seksfoldig hensikt med Hans komme. Nå, i kveld tror jeg vi skal plukke opp Skriftene, der vi var i morges, der hvor det var en seksfoldig hensikt. Her er vi. Nå ser vi at det var en seksfoldig hensikt, en av dem. La oss nå finne . . . -fjerde kapittel, det . . . -fjerde vers . . . 24. vers av Daniels 9. kapittel.

Og sytti uker er fastsatt for ditt folk . . .

Husk nå, det er hele reiseprosessen israellittene vil ha på denne jorden. Det er fastsatt. Bare sytti uker fastsatt. Det er alt som er tildelt jødene.

. . . for ditt folk og for din hellige by, . . .

Derfor, disse sytti ukene, ikke gå glipp av det nå, det vil åpenbare det som er fra den tid til jødernes ende, og også Jerusalems ende, inntil det skal bygges en ny by. Nå, åh, jeg håper vi kommer inn i det, virkelig godt og dypt i kveld.

. . . er fastsatt for ditt folk og for din hellige by, . . . (For hva?) . . . til å innelukke overtredelsen, . . .

³⁷ Hva fortalte Han ham nå? Han prøvde å finne ut hvor lenge det kom til å ta. "Jeg vet at vi er i endetiden." Som vi er nå, "Herre . . ."

³⁸ Hvor mange i denne klassen, i kveld, tror at vi er ved endetiden? Si: "Amen." [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Takk. Vi er ved enden. Nå prøver vi å finne, ved Gud, hvor lenge det kommer til å vare. Hvilken tid lever vi i? Det er derfor vi går

tilbake og plukker opp disse profetene, og så videre, og prøver å finne ut hvor vi er.

³⁹ Og det var det Daniel gjorde. Han vendte ansiktet sitt mot Gud. Hvor mange har lest Daniel 9 i dag? Løft opp hendene. Ja vel. Dere så hans bønn, hvordan han gjorde bekjennelse for sitt folk og gjorde bekjennelse for seg selv. Han ville være sikker på at han fant ut når de skulle reise tilbake, for han ville gjøre folket klare til å reise tilbake.

Nå, det jeg prøver å gjøre, er å finne ut når vi skal reise opp, og gjøre folket klare til å reise opp, som var klare. Og vi har rettet vårt ansikt mot Gud, gjennom bønner og påkallelser, for å finne ut: "Herre, hvilken tid lever vi i?"

⁴⁰ Vi har sett alle disse forskjellige tingene skje; vi ser verden i kaos. Vi ser at tiden er for hånden. Det . . . håndskriften er på veggen, alt som Gud sa. Vi hører presidenten vår snakke om en ny krig, som er i gjære nå. Vi hører spådommer: "I løpet av, åh, i løpet av noen få timer etter krigen, er det spådd at nasjoner ikke vil være annet enn vulkansk støv." Og vi vet at vi har det.

Så vi vet, før det finner sted, må Menigheten reise. Så: "Herre, hvor er vi?" Det er grunnen til at jeg tror at Han vil la oss vite. Vi har bestemt oss for å finne ut av det. Nå, først, la oss finne ut.

Sytti uker er fastsatt for ditt folk . . . for din hellige by til å innelukke overtredelsen, . . . gjøre slutt på synd, og til å gjøre soning for misgjerning, . . . til å føre fram en evig rettferdighet, . . . til å forsegle visjonen og profetien, og til å salve Det Aller Helligste.

⁴¹ Det var den seksfoldige hensikten med besøket til Gabriel.

⁴² La oss nå begynne med nummer én. Hvis dere vil notere det ned, dere som har blyanter. Nummer én: "Til å innelukke overtredelsen", det var det første. Nå, for å avslutte Israels overtredelse, som hadde syndet mot Gud, det vil være å vende ugudelighet bort fra Jakob.

For å finne dette, la oss gå til Romerne. Romerbrevets 11. kapittel, og begynner med det 21. verset i Romerbrevet 11. Hva skal vi gjøre nå? "Avslutte overtredelsene." Romerne 11,21. Ja vel.

For om Gud ikke sparte den naturlige grenen . . . (Som var hvem? Israel.) . . . kan det være at Han ikke sparer deg heller.

Nå vil jeg at du, når du kommer hjem, leser hele dette 11. kapitlet. Jeg bare leser dette så . . . Merk av hele 11. kapittel, og les det.

. . . ikke sparer deg heller.

Legg derfor merke til Guds godhet . . . strenghet: Ovenfor dem som falt, strenghet, . . . men mot deg, godhet, hvis du da fortsetter i godhet. Ellers . . . skal du bli hogd av, også bli hogd av.

Slik er det med de andre også. Hvis de ikke fortsetter i va- . . . hvis de ikke fortsetter i vanтро, skal de bli podet inn, for Gud har makt til å pode dem inn igjen.

Ser dere, forteller at det vil komme en tid da hedningene vil bli hogd av og Israel komme tilbake igjen.

For dersom du ble hogd av fra det – det oliventreet som av naturen er vilt (hedninger), og i strid med naturen ble innpodet . . .

Vi var i strid med naturen, fremmede, uten nåde, uten Gud, uten noe håp i det hele tatt. Og Gud, ved Sin nåde, hogde av rettferdige Israel på grunn av overtredelser, for å gi oss en sjanse, og satte dem til side, det vil- . . . det tamme oliventreet, og brakte inn et vilt oliventre, i strid med naturen.

til et godt . . . tre, hvor mye mer skal da disse som er naturlige grener, bli innpodet i sitt eget oliventre?

Ja vel, la oss lese videre.

For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om denne hemmeligheten, så dere ikke skal være kloke i egne øyne, nemlig at forherdelse har rammet en del av Israel, rammer Israel, inntil fyllden av hedningefolkene . . . kommet inn,

⁴³ Inntil Gud er ferdig med hedningene, ble Israel forblindet. De falt i synd og overtredelser mot Gud, fordi Gud forblindet deres øyne, for at vi kunne bli podet inn. Får dere tak i det? Det 26. verset nå:

Og slik skal hele Israel bli frelst, . . .

⁴⁴ Gud forblindet dem bevisst, for deg og meg. De kan ikke se, fordi Gud forblindet dem. Og hele Israel, det sanne Israel, skal bli frelst. Hva sa Engelen? Glory! “For å avslutte Israels overtredelse! Jeg har kommet for å fortelle deg, at det vil komme en tid da Israels overtredelse vil opphøre.” Gud vil hogge av den ville grenen, og pode inn den ekte grenen tilbake igjen.

⁴⁵ Åh, noen ganger får det hjertet mitt til å hoppe, å se de stakkars, elendige menneskene avskåret der borte, ute å vite hvor de skal; og tenke på at Gud i Sin barmhjertighet, gjorde det for at jeg kunne bli frelst. Forblindet øynene deres for deres egen Messias, lukket ørene deres så de ikke kunne høre Ham; likevel så de rett på Hans mirakler, og så rett på Hans mirakler og slikt som Han gjorde.

⁴⁶ Matteus, tror jeg, det 12. kapittel, eller 8. eller 12. kapittel, sier: “Selv om Jesus hadde gjort så mange mirakler, kunne de

likevel ikke tro.” Fordi, Gud sa: “De har øyne og de kan ikke se, og ører, og de kan ikke høre; så de ikke skulle se med øynene og høre med ørene, så Jeg kunne omvende dem.” Men, for at vi skulle få en sjanse, trakk Han sløret ned over Sine Egne barns øyne, viste Sine Egne barn bort fra bordet, og ledet dem bort til en knapphet av Ånden, for at Han kunne finne . . . for at vi kunne få en sjanse til å leve, og ga oss Liv. 26. verset, igjen.

*Og slik skal hele Israel bli frelst, som det er skrevet:
Utfrieren skal komme fra Sion, og Han skal vende
ugudelighet bort fra Jakob.*

47 Ja, Han vil komme til Sions Berg, en av disse dagene. På Oljeberget, vil de gjenkjenne Ham, og hele Israel vil skjønne at det er Ham. Da vil det være over for hedningene. Den grenen som er blitt podet inn, Gud vil ta frukten som er blitt høstet, fra den. Og den ville grenen vil bli . . .

48 Og husk nå, videre her inne mens du leser: Han sa: “Hvis røttene var hellige, og røttene var en hellig Rot, så vil også frukten som kommer opp fra den hellige Roten, bære hellig frukt.” Og hvis den Roten var Jesus Kristus, som er både Davids Rotskudd og Ætt; hvis det Livet som var i Ham, kom opp gjennom den jødiske generasjonen og ble hogd av fra dem, og deres øyne ble forblindet for at vi kunne se, må våre liv følge mønsteret til den velsignede Grenen. Åh, ja, broder. Det er riktig.

49 Gud hogde dem av, med vilje, og forblindet øynene deres slik at vi kunne få en sjanse til å se, og ga oss en mulighet. Og vi går rundt og tror vi er noe. Paulus forteller dem her: “Pass på, hvordan dere gjør det. Pass på! For hvis Gud ikke sparte den naturlige grenen, hvordan kunne Han ha noe mer barmhjertighet med den ville grenen som allerede er . . .”

Så vi går rundt, sier: “Jeg er presbyterianer! Jeg er metodist! Jeg er baptist! Jeg er pinsevenn!” Det betyr ingenting for Gud. Du må bli født på ny av Den Hellige Ånd, som kommer fra Roten. Men Han kom . . .

50 Husk nå, Han snakker ikke om hedningene. Jeg bare nevner dette her inne, så dere kan se hvor hedningene fikk sin sjanse.

51 Men han kom for “å avslutte overtredelsen”, få en slutt på det. Nå, hvis vi går tilbake til Daniel igjen, og vi vil finne ut, at i Daniel finner vi ut her, det 24. verset. Ja vel. “For å avslutte overtredelsen.” For å avslutte hva? For å avslutte Israels overtredelse.

Hva er en *overtredelse*? Er å gå imot noe. En overtredelse mot meg, er å gjøre en urett mot meg. Overtredelse mot deg, er å gjøre urett mot deg.

Så Israel gjorde urett mot Gud. Og i denne syttiende uken, hva kommer til å skje? Gud kommer til å avslutte Israels overtredelse. “Avslutte overtredelsen”, vil være, “å vende

ugudeligheten bort fra Jakob.” Og så vil hele Israel bli født på ny. Alle sammen vil motta Den Hellige Ånd.

Nå, nummer to, skriv det ned på papiret ditt.

⁵² Vi kunne dvelt lenge ved det, men jeg vil ikke begynne å forkynne om det. Ønsker bare å snakke med dere, så dere kan forstå det fullt ut. Når vi kommer inn i disse Syv Seglene, så vil du bare gå rett videre gjennom Menigheten, gjennom Seglene, gjennom Plagene, og vite hvor vi står. Ja vel.

⁵³ Nummer to: “Gjøre slutt på synder.” La oss nå lese igjen, Daniel.

... å innelukke... overtredelsen, og—og til å gjøre slutt på syndene, ...

Det er Hans andre hensikt med å komme. Det første er å avslutte Israels overtredelse; og til å gjøre slutt på syndene. Hvor syndet Israel? Hvor gjorde de sin avgjørende synd? Hvor skilte de seg fra Gud?

⁵⁴ Hør nøye etter nå. La oss gå til Matteus 24. Og det er her Israel gjorde sin skjebnesvangre feil. Det er her hun gjorde sin siste synd, og grunnen til at hun er i sin tilstand i dag. Matteus, det 27. kapitlet i Matteusevangeliet, og det 25. verset i det 27. kapitlet. La oss begynne med det—det 21. verset.

Landshøvdingen svarte dem: Hvem av de to vil dere at jeg skal løslate for dere? Og de sa: Barabbas.

Husk nå, det er Israel. “Barabbas!”

Pilatus svarte dem: Hva skal jeg da gjøre ... med Jesus, som blir kalt Kristus? (Hør på dem!) Alle svarte ham: Korsfestet Ham!

Husk, det var deres Messias som Daniel sa ville komme. Husk denne morgenen, i leksjonen her: “Han vil bli utryddet, ikke for Seg Selv”, ikke noe Han gjorde.

... Korsfest Ham!

Da sa landshøvdingen: Hva ondt har Han gjort? Men de ropte bare enda høyere: Korsfest Ham!

Da Paulus så at han ikke kunne utrette noe, men ... i stedet holdt på å bli opprør, tok han vann, og vasket sine hender foran folkemengden. Så sa han: Jeg er uskyldig i Denne Rettferdiges blod. Dette får bli ... sak.

⁵⁵ Hør! Her er deres feiltrinn. Her er deres synd.

... folket svarte og sa: Hans blod får komme over oss og over våre barn!

⁵⁶ Det er der de gjorde det. Han gjorde en slutt på synden for dem. Hvordan kunne Han gjøre noe annet enn å tilgi dem, vel vitende om at Han måtte forblinde øynene deres, for at vi kunne komme inn? Det er som at Hans Egne barn roper etter Hans Blod.

Og de ble forblindet, og Han visste at de var forblindet. Det var grunnen til at Han ropte om tilgivelse for dem. "Tilgi dem, Far, for de vet ikke hva de gjør." De var blinde. For vår skyld ble de gjort blinde. I sin vantro gjorde de dette. Men når de ser Ham igjen . . . Amen!

⁵⁷ "Sette en stopper for synd." Hva er synd? Vantro. De trodde ikke at det var Messias. De kunne ikke se at Han var Messias, selv om Han gjorde hvert eneste tegn Messias skulle gjøre. Men de kunne ikke se det. De var blinde.

⁵⁸ Så når du ser folk si: "Jeg tror ikke på Guddommelig helbredelse. Jeg kan ikke se det. Jeg kan ikke se denne dåpen i Den Hellige Ånd." Ikke vær sint på dem; de er blinde. De sier: "Jeg kan ikke se dette Budskapet om Hans Komme. Jeg kan ikke se denne dåpen i Den Hellige Ånd. Jeg kan ikke se slangens sæd. Jeg kan ikke se dette." De er blinde og vet det ikke. Bare be for dem. Ja vel.

⁵⁹ I sin vantro; men når de ser Ham, når Han kommer igjen, vil det gjøre slutt på deres vantro. Åh, du! La oss bare først gå til 1. Mosebok det 25., det 45. kapitlet, og få et—et bilde på det. Jeg har skrevet ned litt her, av 1. Mosebok 45, dere som skriver ned notatene. Åh, hvor jeg elsker dette gode, gamle Evangeliet! Ja vel. Nå vet vi hvor vi er.

Kan dere høre meg greit, bakerst i bygningen? Rekk opp hånden hvis du kan høre meg. Jeg fikk denne litt for nærme.

⁶⁰ Nå skal vi lese en del av dette Skriftstedet. Jeg vil at du skal lytte, du som ikke har Bibelen din. Du som har Bibelen din, er det 1. Mosebok. La oss først starte i det 44. kapitlet, som begynner med det 27. verset.

⁶¹ Det er Josef, og Josef var et perfekt bilde på Kristus. Vi vet det. Hvor mange vet det? Hatet av brødrene sine. Hvorfor? Fordi han var åndelig, han så visjoner, tydet drømmer. Han var en åndelig mann blant sine brødre, og de hatet ham. Og faren hans elsket ham.

På samme måte var Jesus hatet av de denominelle kirkene, men elsket av Sin Gud Fader. Hvorfor hatet de Ham? Fordi Han var åndelig. Fordi . . . De fortalte, de sa at Han var en spåmann, en djevel.

⁶² Husker du hva Josefs brødre sa til Ham? "Her kommer drømmeren." Skjønner? Ser dere, det samme. Og de solgte Josef for nesten samme prisen som Judas solgte Jesus for, tretti sølvpenger. Kastet ham i en grøft, og gikk og fortalte faren at noe drepte ham, at han var død. Men han ble tatt opp av grøfta. Kristus ble kastet i en grøft, og ble tatt opp. Og derfra gikk han til det høyeste stedet som fantes på jorden. Amen! Josef gikk til Faraos høyre hånd; og Jesus gikk til Guds høyre hånd. I hans fristelse, før hans opphøyelse . . . Jesus, før Han ble opphøyet, gikk Han gjennom fristelse.

63 Ja, jeg tror det var Billy Sunday, den store evangelisten, som sa: "Det satt en million Engler i hvert—hvert tre, den dagen for korsfestelsen, som sa: 'Bare dra hånden Din løs og gi oss et vink. Vi vil forandre denne scenen her.'" Men Han kunne ikke gjøre det.

64 Kaifas sa: "Han frelste andre; Seg Selv kan Han ikke frelse." Han visste ikke at han ga et kompliment. Hvis Han hadde frelst Seg Selv, kunne Han ikke frelse andre. Så Han ga Seg Selv, for å frelse andre. Ser der, så blinde for det. Nå, de . . .

65 Så når han var der i sin opphøyelse, eller, før sin opphøyelse, sin fristelse . . . Husk at Josef ble satt i fengsel, fordi han var uskyldig.

66 Den romerske, eller, den isrealittiske generalen, ved navn Potifar; Potifar dro, og dro av sted på en reise. Han hadde en pen kone, og hans kone lot Josef komme inn i huset for å gjøre noe, og prøvde å få Josef til å gjøre noe galt. Og han var trofast mot Gud. Jeg sier deg, alltid . . .

67 Dere kvinner, jeg har ropt til dere; nå skal jeg forsvare dere, et øyeblikk. Skjønner? Kvinnen er det svakere kar. Jeg vet at det ikke kan være en dårlig mann før det er en dårlig kvinne. Men menn som vet det, menn som vet at du er en Guds sønn, og utnytter en kvinne, skam deg; uansett hva hun gjør. Hun er et svakere kar, og det vet du. Hvis hun går ut og oppfører seg ukvinnelig, ta henne i hånden og snakk til henne som en søster. Du er en Guds sønn. Ikke gjør onde ting mot dem. Se på Josef, han var et forbilde for deg.

68 Og da Potifars kone, denne vakre kvinnen, fornem, høytstående, av de mest høytstående kvinnene som fantes i landet, tryglet ham og overtalte ham. Og han snudde seg, og hun grep ham og prøvde å klemme ham inntil seg. Og han rykket til, så han til og med etterlot seg kappen, og løp fra henne. Ja, sir. Og da han kom inn, løy de på ham, og sa at han kom inn for å voldta henne, og hun forlot sin . . . og han forlot kappen sin der. Og på grunn av dette kom han i fangehullet. Men i fangehullet, var Gud med ham, uansett hvor de plasserte ham.

69 Han var et forbilde på fremgangens Sønn. Alt Josef gjorde hadde fremgang. Og når Jesus kommer tilbake i Tusenårsriket, er det grunnen til at orkenene vil blomstre som en rose. Alt Han gjør, vil blomstre. Han er fremgangens Sønn. Uansett hvor du satte Josef, ble det velsignet. Hvor enn Jesus er, er det velsignet. Så, få Ham i hjertet ditt og bli velsignet.

70 Så vi ser nå, at Josef ble satt i et fengsel. Og i fengselet var det to menn; en av dem gikk fortapt, og en ble reddet. Jesus, i Sin fristelse på korset, den ene tyven gikk fortapt og den andre ble frelst.

71 Da Han ble opphøyet, gikk Han til Guds høyre hånd. Da Josef ble opphøyet, gikk han til Faraos høyre hånd, og ingen kunne snakke med Farao uten å snakke med Josef først og få tillatelse.

Og da Josef forlot palasset . . . Åh, du! Da Josef forlot palasset, lød det i trompeter, og menn løp foran ham og sa: “Bøy kne! Josef kommer!” Amen!

Og når Jesus forlater Majestetens høyre hånd i det høye, vil trompetene lyde. Og hvert kne skal bøye seg, og hver tunge skal bekjenne: “Jesus Kommer!” Ja visst! Men hvis . . .

72 Og husk, hva gjorde han da han ble forkastet av sine brødre? Han fikk en hedningekone; han fikk en egyptisk kone. Da Jesus ble avskåret fra Sine brødre der tilbake, jødene, giftet Han Seg med en Hedningebrud. Men nå, etter flere år, etter at det var blitt født barn, Efraim og Manasse, hadde han en familie.

73 Så, en dag, kom brødrene hans for å besøke ham. Følg med. Vi kjenner historien, hvordan han la den lille tingen der, for å sende med tilbake. Og oppførte seg som om han ikke engang kunne snakke språket deres; hadde en tolk, for hebreerne, når han selv var en hebreer. Og broren deres var kommet ned. De kjente ham ikke. Han var en mektig prins.

Og akkurat nå, besøker Kristus jødene, helbreder deres syke og slikt, og de vet fremdeles ikke Hvem Han er, den Messias.

La oss begynne med det 27. verset i det 44. kapitlet.

Da sa din tjener, min far, til oss: Dere vet selv at min kone fødte meg—meg to sønner.

Og en av dem dro fra meg, . . .

Det var Josef, nettopp han de snakket med.

. . . og jeg sa: Sannelig, han er sikkert revet i filler, siden har jeg ikke sett ham.

Men hvis dere også tar denne fra meg, og en ulykke rammer ham, vil dere føre meg gråhåret med sorg ned i dødsriket.

74 De hadde en liten Benjamin der nede, lillebroren hans. Vet du hvem Benjamin representerer? Denne nye gruppen med ekte, sanne jøder som samles der nå, for å danne de hundre og førtifire tusen, dette—dette folket som kommer fram. Ikke disse skurkene på Wall Street, nei, nei; det er mer kanonføde. De er ikke jøder. De er ikke jøder. De virkelige jødene er disse små Benjaminitene som kommer her nede fra, og aldri engang har hørt Jesu Kristi Ord.

Derfor, kom til meg . . . og din far . . . og min far, og gutten ikke er med oss; for hans sjel er knyttet til guttens sjel;

75 Guds Eget Liv er knyttet til Israel. Han er gift med henne. Vi kommer til det om noen minutter, om Herren vil. Han er gift med

Israel. Hans Liv er knyttet til henne. Akkurat som jeg er knyttet til fru Branham der bak, min kone, og du er knyttet til din kone. Livet ditt er uadskillelig fra det. Og Gud er gift med Israel. Og hva var det? Jakob sa: “Livet mitt er uadskillelig fra og knyttet til dette barnet. Jeg skal . . .”

Og da vil det skje når han ser at gutten ikke er med oss, . . .

Josef skulle beholde gutten, vet du. Vi kjenner historien.

. . . og at han kommer til å dø, faren hans: Da vil dine tjenere føre din tjener, vår far, gråhåret med sorg ned i dødsriket.

Hør på bønningen som Ruben kommer med nå.

For din tjener tok ansvaret for gutten overfor din . . . overfor min far, og jeg sa: Hvis jeg ikke . . . fører ham tilbake til deg, skal jeg bære skylden overfor min far for all tid.

Jeg ber deg, la derfor din tjener bli igjen som min herres slave i stedet for gutten . . .

Åh, du! Ser du, han står rett foran Josef, broren sin. Dette er Josef, og han kjenner ham ikke. Åh, vent til Tusenårsriket begynner, broder!

. . . nå som min herres slave i stedet for gutten, . . .

Hør på ham, bekjenner ham som, “herre.”

. . . og la gutten dra opp sammen med sine brødre.

For hvordan skal jeg kunne dra opp til min far hvis gutten ikke er med meg? Da får jeg bare se det onde som kommer over min far.

⁷⁶ Tryglet, ga sitt eget liv! Disse jødene vil stå der med utstrakte hender! Følg med. Se nå det 45. vers . . . Lytt nøye, ikke gå glipp av det. “Da kunne Josef . . .”

Da klarte ikke Josef å . . .-herske seg—beherske seg lenger foran alle dem som sto hos ham, . . .

Broder, det er da synden skal gjøres slutt på. Vantroen vil bli tilintetgjort.

. . . og han ropte ut, og han forårsaket at alle sammen må gå . . . fra meg! Slik var det ingen andre som sto igjen hos ham da Josef ga seg til kjenne for sine brødre.

⁷⁷ Hva er det? Til og med hans egen kone dro tilbake til palasset. Åh, du! Bruden er i Herligheten, mens Jesus kommer tilbake (Vi kommer inn på det her.) for å gjøre Seg kjent.

Og han gråt høyt, . . .

Josef kunne bare ikke holde det ut lenger, og han ropte ut.

. . . og egypterne og Faraos hus hørte det.

78 Helt borte i palasset, hørte de at Josef ropte. Nå, det var et bilde på Kristus som møter jødene, for Han vet at Han forblindet dem, slik at vi kunne få en sjanse. Men når Han kommer til dem igjen, vil Israels synd være over.

Da sa Josef til sine brødre: Jeg er Josef, . . .

Hva tror du Jesus vil si? “Jeg er deres Messias. Jeg er Den dere korsfestet.”

. . . lever min far fortsatt? Men hans brødre klarte ikke å svare, for de sto skrekkslagne foran hans ansikt.

79 Åh, jeg må stoppe her et øyeblikk. La oss gå over til Sakarja, det 12. kapittel. Slå opp med meg i Sakarjas Bok nå, det 12. kapitlet av Sakarja. Og kanskje jeg bruker litt for mye tid på å begynne å forkynne om dette, men jeg—jeg håper ikke det. Og jeg—jeg vil så inderlig at dere skal få tak i det.

80 Sakarja, la oss finne det 12. kapitlet av Sakarja, og se hva Han kommer til å si nå når Han står foran Sine brødre. Sakarja 12 og det 10. vers. “Gjøre slutt på synd”, nå. Ja vel, 12. kapittel og 10. vers.

81 Legg merke til det. Og nå snakker han om levningen; beleiringen av Jerusalem; dyret og hærene blir tatt bort, og så videre; alle ting kommer til en ende nå; dette er nesten ved Tusenårsriket, like før Tusenårsriket begynner akkurat nå.

Over Davids hus og over beboelser i Jerusalem, skal Jeg (hva?) utøse nådens . . .

Amen! Underfulle nåde!

. . . over . . . hus . . . dem som bor i Jerusalem, (Daniels “hellige by”) skal Jeg utøse nådens og bønnens Ånd. Da skal de se på Meg som de har gjennomboret. Ja, de skal sørge over Ham slik en sørger over den enbårne, og de skal klage bittert over Ham slik en klager bittert over den førstefødte.

82 Hør, for en sorg det vil være når Han står der, og gjør Seg kjent for dem, slik Josef gjorde! Hør.

På den dagen skal det være så stor sorg i Jerusalem, som sorgen ved Hadad- . . .

Jeg kan ikke uttale det navnet, H-a-d-a-d-r-i-m- -o- . . .

. . . Hadad-Rimmon på . . . Megiddosletten—Megiddosletten.

Landet skal sørge, hver slekt for seg: slekten av Davids hus for seg og deres koner for seg, og slekten av Natans hus for seg og deres familier for seg,

. . . av Levis hus . . . og deres koner og familier for seg, . . . og Simoen og deres for seg.

Og alle slektene som er igjen, hver slekt . . . og deres koner for seg.

⁸³ De vil skamme seg så mye over seg selv, når de står der og ser at nettopp Den som de korsfestet og fornektet, står der, deres egen dyrebare Josef. Det vil bli en slik sorg! Og de vil si: “Hvor fikk Du de arrene?”

⁸⁴ Han sa: “I huset til Mine venner.” Ser du hva jeg mener? For å gjøre slutt på synd, på vantro, det er det Han kommer for.

⁸⁵ Og dette syttiende året til Daniel, syttiende uken, rettere sagt, kommer for å gjøre slutt på synd, legge den bort. Forstår dere nå? Hva er det første? “Til å innelukke overtredelsen.” “Til å gjøre slutt på synd.” Nummer tre: “Til å gjøre soning for misgjerning.” Dere som skriver det ned.

Jeg hadde omtrent seks andre Skriftsteder der, men jeg hopper bare over det, fordi det er varmt. Vi ønsker ikke å bruke for mye tid. Jeg ønsker å ta så mye av det jeg kan, men ikke holde på dere for lenge. Ja vel.

⁸⁶ “Til å gjøre soning for misgjerning.” *Misgjerning* er “å gjøre galt”, som de gjorde ved korset. Han gjorde soning, men det vil ikke bli tilregnet dem. Det ble ikke tilregnet dem. Hvorfor? For de ble forblindet og kunne ikke se det. Og hvorfor ble de blinde?

Du sier: “Vel, kanskje i dag . . . fordi jeg er blind.” Du er blind med vilje. De var blinde fordi Gud forblindet dem. Men du er blind fordi du er blind med vilje. Det er ingen forsoning for deg. “Hvis dere ikke tror at jeg er Han”, sa Jesus, “vil dere dø i deres synd.” Det er riktig.

⁸⁷ La oss nå gå tilbake til Sakarja igjen, det 13. kapitlet. La oss lytte her nå. “Gjøre soning.” Nå, hvor dette . . . Jeg så etter noe, høre dette—høre dette, men kanskje Herren vil få det til på en eller annen måte.

På den dagen skal . . .

⁸⁸ “På den dagen.” Dr. Scofield har her i fotnotene sine, eller i overskriftene til avsnittet: “Levningen . . . Den angrende levningen pekte mot korset.”

⁸⁹ “Å gjøre soning for misgjerning.” *Misgjerning* er “noe du har gjort galt, men du visste bedre, at du ikke burde ha gjort det.” “Hvis jeg tenker ut misgjerning i mitt hjerte, vil Gud ikke høre meg.”

⁹⁰ Nå, i Sakarja det 13. kapitlet, la oss begynne med det 1.—med det 1. verset.

På den dagen skal en kilde bli åpnet i Davids hus og for dem som bor i Jerusalem, en kilde mot synd og . . . urenhet.

⁹¹ Det skal være et hus åpnet. Gå videre; vi kunne bare lese det videre nedover. Jeg vil at dere skal markere det, slik at dere leser

det. Men nå har jeg markert her, for å begynne med det 6. verset og leser til det tiende. Ja vel, la oss lese nå og se, lese til det 9., rettere sagt.

Om noen sier til ham, men hva . . . Hva er disse sårene i din hånd? Da skal han svare: Det . . . som jeg har var . . . (La oss se.) . . . svare, Jeg er blitt skadet i mine venners hus.

Våk opp, sverd, mot hyrden, mot Mannen, Min Nærmeste, sier Hærskarenes HERRE. Slå Hyrden, og sauene skal bli spredt. Men Jeg skal vende Min hånd tilbake over de små.

92 Nå, Jesus siterte det Skriftstedet. Ser dere: “Slå Hyrden og spre sauene.” Men legg merke til neste avsnitt. Han siterte bare så mye av det. Men se hva den neste setningen sier, den neste delen av den. “Og Jeg vil vende Min hånd tilbake over de små.” Hva? Benjamin-gruppen som kommer fram nå. “Jeg vil vende Min hånd over de små.”

93 “Slå Hyrden.” Israel, først, Israel slo Hyrden, spredte sauene til hele verden. Men Gud sa: “Jeg vil vende Min hånd tilbake for å hente de små på den siste dag.” Når? Når soning for misgjerning er utført.

94 Israel skal bli frelst, alle sammen. La oss gå til Jesaja. Jesaja, det 66. kapitlet av Jesaja, og lese bare et øyeblikk. Og se hva Gud sier om at Israels frelse, hvor lang tid det vil ta å frelse Israel. Se hvor raskt det vil komme. I Jesaja, kapittel 66 og det 8. vers. Hvis du vil lese alt, ja vel.

Hvem har hørt om noe slikt? Hvem har sett slike ting? Kan vel et land fødes . . . én dag . . . på én dag? . . . for så snart Sion fikk veer, fødte hun sine barn.

95 Så snart Sion så at det var deres Messias, ble hun født på ny, på én dag. “Gjøre soning for synder, og for å gjøre soning for misgjerning, urenhet.” Åh, du! De gjorde det som var ondt, det som var galt. Soning ble gjort for deres misgjerning.

96 Nummer fire. “Til å føre fram en evig rettferdighet.” Det var den fjerde tingen Han kom for. Det fjerde, hva Han kom for å gjøre: “Til—til å føre fram en evig rettferdighet.” “Gjør slutt på synd; forsoning; og å føre fram en evig rettferdighet.” Når Israels overtredelser hadde kommet til en ende . . . Når Israels overtredelse . . .

97 Nå skal vi . . . Jeg vil at du skal få tak i dette, for når vi kommer til kvinnen, og dragen som blir kastet ut, vil du komme rett tilbake til dette samme Skriftstedet igjen. Sørg for å skrive Det ned. Når Israels overtredelse har kommet til en ende, satan, som er deres anklager og vår anklager, vil satan bli forseglet i den bunnløse avgrunnen. Når da? Når en evig rettferdighet føres

fram, noe som ikke kan ta slutt, alt som forårsaket urettferdighet, vil være tilintetgjort.

⁹⁸ La oss ta Åpenbaringen det 20. kapitlet og det 13. verset, bare et øyeblikk, og la oss lese her bare et øyeblikk. Åpenbaringen 20 og 13 . . . Nei, jeg beklager. Åpenbaringen . . . 1 til 3, er det. Jeg så ikke det lille merket mellom det. Svetten min her kommer i øynene mine. Åpenbaringen det 20. kapittel, og la oss se.

*Deretter så jeg en engel som kom ned fra himmelen.
Han hadde nøklene til avgrunnen og en stor lenke i
hånden.*

*. . . han grep dragen, den gamle slange, som er
djevelen og satan, og bandt ham for tusen år,*

*og han kastet ham ned i avgrunnen og stengte ham
inne og satte et segl over ham, for at han ikke lenger
skulle forføre folkeslaget før de tusen år var til ende.
Men etter alt dette skal . . . bli løslatt for en kort tid.*

⁹⁹ For å danne en evig . . . “Føre fram en evig rettferdighet”, satan i den bunnløse avgrunnen. Og når Han gjør det, og forsegler djevelen som har forført folket.

¹⁰⁰ La oss nå gå tilbake til Habakkuk, det 2. kapitlet. Habakkuk, det 2. kapittel. Og nå skal vi se hvorfor Han forseglet denne gamle slangen, og hva det ble gjort for, og hva som skjer umiddelbart etter at han er forseglet. Jeg liker dette, gjør ikke du? Det—det fører oss til kunnskap om noe. Habakkuk, Habakkuk, det 2. kapittel og det 14. vers, tror jeg det er, jeg vil lese. Når dette skjer . . . Følg med.

*For jorden skal fylles med kunnskapen og HERRENS
herlighet, slik vannene dekker havdypet.*

¹⁰¹ *Brrrrr!* Du store! *Whew!* Med andre ord, når fienden har blitt tatt bort, er slutten på synden kommet, innføringen av en evig rettferdighet har kommet, satan er blitt satt segl over i den bunnløse avgrunnen, og kunnskapen om Herren skal dekke jorden slik vannene dekker havdypet. Amen! Ære til Gud! Det kommer, broder, det kommer! Kvinner vil være damer, og menn vil være herrer. Amen!

Når kunnskapen om Herren skal fylle jorden
og havet og himmelen;

Og, åh, hjertet mitt sukker og ivrer etter den
dagen med skjønn forløsning,

Når vår Jesus skal komme tilbake til jorden
igjen.

¹⁰² Amen! Ja vel. Nå, da er Tusenårsriket i gang. Det er da Tusenårsriket, da Byen skal bygges. Fjerde . . . Jeg har omtrent seks Skriftsteder til, men vi skal skynde oss. Nå, når vi kommer tilbake, vil jeg ta fram disse andre Skriftstedene; men bare for å gi dere den generelle ideen.

¹⁰³ Nummer fem. “Til å forsegle visjonen og profetien.” Ser dere, den Engelen kom for å forsegle visjonen og profetien.

Jeg—jeg liker ikke å si dette. Men en stor forfatter som jeg leste om her om dagen, han hadde virkelig rotet det til! Han sa “Hva det var . . .”

Nå, bare for å vise hvor dumt . . . Åh, unnskyld meg, jeg mener ikke å si det. Tilgi meg. Jeg mener ikke det, det gjorde jeg virkelig ikke. Nei. En—en—en mann uten salvelse, ser dere.

Mannen sa: “Dere ser her, at visjoner og profeti alltid var en del av den jødiske kirken.” Og sa: “Fra Daniels tid av, da Daniel kom, betydde det at de ikke ville ha noen flere visjoner eller noen flere profetier.” Sa: “Alle disse tingene i dag som de snakker om, om å ha visjoner og profetier, var djevelens verk”, at, “det fantes ikke noe slikt som visjoner og profetier.”

Broder, det var dusinvis av profeter etter Daniel. Og det var døperen Johannes. Det var Jesus Kristus. Det var profetene gjennom Det nye testamente. Det var visjoner. Det var Engler.

Hvordan i all verden kan en mann si det? Men, ser du, det er med et egoistisk motiv, for å prøve å tvinge noe ned over folket, for å danne en liten kirkelære, eller en liten, ubetydelig ting, for å bli en realitet for folket. Og hvis folket ikke har Den Hellige Ånd, vil de bli forført av det.

¹⁰⁴ Nå, la oss ikke ta imot noe en mann sa. Det er ikke et Skriftsted som stadfester det. Så hvordan kunne jeg ta imot det? Vel, la oss finne ut hva som egentlig er forseglingen. Følg med! Han kom for å gjøre det, for å forsegle visjonen og profetien.

¹⁰⁵ Nå, la oss vende rett tilbake til Daniels Bok, der vi var. Over i Daniels Bok vil vi finne ut akkurat hva Den sa. La oss nå gå til Daniel, det 12. kapittel. Nå, når vi kommer til Daniel 12, nå, kan vi begynne. Og lese fra . . . Når du går hjem, vil jeg at du skal lese fra det første verset. La oss bare lese fra det første verset, ned til det fjerde.

På den tid skal Mikael stå . . . den store fyrste som står vakt over ditt folks barn. . . .

Nå, dette er i endetiden.

. . . det skal bli en trengselstid som det aldri har vært fra . . . folkeslag . . .

Det er når antikrist, rytteren i dette Første Segl går fram, når han dukker opp.

. . . helt til denne tid . . .

Ikke på den tiden da Titus inntok Jerusalems murer. Det var bare ett sted. Se når denne antikrist, den fyrsten som skulle komme, følg med når han kommer.

. . . helt til den tiden. Men på den tid skal ditt folk bli utfridd, hver den som blir funnet innskrevet i boken.

Halleluja! “Ditt folk”, Israel, “skal være skrevet i en bok.”

Mange som sover i jordens støv, skal våkne, noen til evig liv, noen til skam og evig avsky.

¹⁰⁶ Hvordan i all verden kunne det ha vært da Titus inntok Jerusalems murer? Hvordan kunne det ha vært det? Det kunne ikke ha vært det. Ser du, han snakker om endetiden, ved oppstandelsen. Er det riktig? Nå:

De kloke skal skinne som hvelvingens glans. De som har ført bort . . . som har ført de mange til rettferdighet, . . . stjernene for evig . . .

Lytt! Her er den, den ekte, sanne forseglingen.

Men du, O Daniel, gjem disse ordene og sett segl for boken, inntil endens tid: . . .

¹⁰⁷ Hva er det? Åh, halleluja! Ser du det, klasse? Denne åpenbaringen om Jesus Kristus, og om Hans Kraft, om Hans Komme, om endens tid, ble forseglet inntil denne tid. Det var det Han kom for å gjøre. Det er skjult for de lærde; ikke rart de ønsker å plassere, “forseglingen av det”, der tilbake, til “ingen profeter”, og alt er tilbake der. Det gir ingen mening. Men visjonen, denne visjonen, har blitt forseglet til akkurat her og nå. Og det er der jeg plasserer min tro, at Gud vil åpenbare de sytti ukene. Amen! “Forsegl det”, sa Han, “til endens tid. Gjem Ordene og forsegl Boken til endens tid.”

¹⁰⁸ Hva gjorde han? For å forsegle visjonen og profetien! Daniel hadde profetert disse tingene. Han hadde sett det i en visjon, og Engelen kom ned for å forsegle visjonen og for å forsegle profetien. De kan lese det, men kan ikke forstå det, før endens tid. Endetiden, hva er endetiden? Slutten på den syttiende uken, da den fyrsten, antikrist, vil bli åpenbart, på denne tiden, og vil gjøre seg selv til Gud. Hvordan vet vi at dette er forseglet til tiden? Daniel er nettopp ferdig; dette er det siste kapitlet av Daniel.

¹⁰⁹ Søster Simpson fortalte meg i ettermiddag, hun sa: “Broder Branham, jeg leste hele Daniels Bok. Jeg—jeg skjønte rett og slett ikke noe mer da jeg stoppet, var ferdig, enn jeg gjorde da jeg begynte.” Her er det, søster Simpson, hvis du er her i kveld. Jeg tror jeg ser henne sitte der borte. Jeg sa ikke noe i husvogna. Jeg var stille, for jeg tenkte at jeg kanskje ville komme til det.

Men visjonen som Daniel hadde sett, her nede ved elven, ble forseglet, “til endetiden.” Det er . . . La meg bare gå videre og lese det her. Skjønner?

Men du, Daniel, gjem disse ordene og sett segl for boken inntil endens tid. Mange skal fare omkring, og kunnskapen skal øke.

Da så jeg, Daniel, og se, der sto to . . . , en på denne side . . . av elvebredden, og en på den andre elvebredden.

En sa til den mannen som var kledd i linklær og som var over vannet i elven: Hvor lenge er det til enden av disse underne?

Lytt nå.

Da hørte jeg mannen som var kledd i linklær, han som var over vannet i elven. Han løftet høyre og venstre hånd opp mot himmelen og sverget ved Ham som lever for evig og alltid, at det skal være om én tid, tid og en halv tid . . .

Nå får vi det helt riktig—riktig: “Tid, tid og en halv tid.” Følg med nå når vi kommer inn i Daniels sytti uker, hvordan det kommer ut. Det er da mysteriet skal avsløres. Ja vel. “Tid, tid og en halv tid.”

. . . og når han har . . . (“han,” personlig pronomen nå, antikrist) . . . har kla- . . . klart å knuse det hellige folkets makt, (det er når han bryter sin pakt midt i uken), skal alt dette oppfylles. (Amen.)

Jeg hørte, men jeg forsto ikke. Så sa jeg: Å . . . Herre, hva blir avslutningen på dette?

Han sa: “Gå din vei, Daniel, for ordene skal være skjult og forseglet inntil . . . [Forsamlingen sier: “Enden.”—Red.]

Åh, ikke glem det!

. . . inntil endens tid.

Mange skal bli rensset, gjort hvite og lutres, men de ugudelige skal fortsette å gjøre ugudelighet. Ingen av de ugudelige skal forstå, men de kloke skal forstå.

¹¹⁰ Endetidens Budskap skal åpenbare det; den siste menighetstiden. Glory! Puh! Slik er det! Åh, du! Jeg skjelver når jeg tenker på det, mysteriet! De tingene som kirkeverdenen lukker øynene for, og sier: “Det er tøv.” Mysteriet om Hvem Jesus Kristus var; ikke en tredje Person, ikke den andre Personen, ikke den tredje Personen, men *selve* Guds Person. Alle disse andre Guds mysterier vil bli åpenbart, fordi det er skrevet her i denne Boken, og blir åpenbart for endetidsgenerasjonen. De kan ikke se dette i seminarer, skoler og kirkesamfunn, akkurat som jødene ikke kunne se at Jesus var Messias. Ikke rart de prøver å tro at du er gal. Ikke rart de tror du er dum. Ikke rart de ikke kan forstå hvorfor du ikke klukker sammen med dem. Fordi det er en Kraft og en visjon bak det, et Guds Ord som er blitt åpenbart, for å få Menigheten i orden for Bortrykkelsen og Hjemreisen. Ja. “Mange skal fare omkring, og kunnskapen skal øke.” Ja visst.

111 Nå, hva er en annen ting som ville bli kjent? Se i dag, på kirkene. Her er det. Jeg håper det ikke sårer, men jeg må fortelle dette. Lager . . .

112 På den tiden vil det stå frem en antikrist.

113 Husk nå, når vi kommer inn i Seglene, antikrist rir rett gjennom disse Seglene. Daniel snakket om det her: "Fyrsten som ville komme." Han ville bli avskåret, Jesus ville bli det, for å gjøre soning for folket. Men: "Den fyrsten som ville stå frem, som ville få styggedommen til å ødelegge", det var Roma, ved Titus. Og denne gangen, er det en fyrste fra Roma som vil gjøre det. Og han vil bli åpenbart i den siste tid, hør nå, "gjør seg selv til Gud", som Den Hellige Ånd advarer oss i Andre Tessalonikerbrev, det andre.

La oss bare gå til det, Andre Tessalonikerbrev, og da vil du ikke ha mitt ord, men Guds Ord. Andre Tessalonikerbrev, det 2. kapittel og det 12. vers. La oss se. Andre Tessalonikerbrev, det 2. kapittel og det 12. vers. La oss se. La oss begynne over det, det 7. verset.

For lovløshetens hemmelighet er allerede nå i virksomhet . . .

(Dette er Paulus som taler, ved Den Hellige Ånd.) . . .

Det er bare—bare det at den som nå holder igjen, skal bli tatt bort.

Hvem er "Den" her? Er det noen som vet? Den Hellige Ånd: "Den som holder igjen."

Og da (når) skal den lovløse bli åpenbart, . . .

Når? Akkurat på det tidspunktet Den Hellige Ånd blir tatt bort, som er i ferd med å dra akkurat nå. Hvorfor drar Han? Tar Menigheten med Seg. "Åpenbart!" Paulus taler, under inspirasjon.

. . . han som Herren skal ødelegge med sin munns ånde, og tilintetgjøre ved sin gjenkomst i herlighet. (den lovløse, selvfølgelig)

Den lovløses komme er etter satans virksomhet med all kraft, tegn og løgnens under,

"Vi er den største kirken. Vi har dette. Vi har dette. Alle må slå seg sammen", ser dere. "Vi er de største." Løgnens under!

og med all urettferdighetens . . . blant dem som går fortapt, fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kan bli frelst.

Derfor har Gud sendt dem kraftig villfarelser, så de skal tro løgnen, tro løgnen:

Og for at . . . de som ikke trodde sannheten, men har glede i urettferdigheten, skal bli dømt.

114 Får dere tak i det? Åh, du! Nå, Paulus taler. Tiden da Guds Segl blir gjort kjent, Hans Ånd, Hans Navn, Hans nåde, alle disse andre store mysteriene som går frem nå, planer om Hans Menighet, som skal gå i Bortrykkelsen; utgytelsen av Den Hellige Ånd har gjort dette. Det er det Han har gjort i de siste dager.

115 Nå, la oss se. Har vi tid til denne siste? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det sjette: "Salve det Aller Høyeste." Åh, du! Her er det! Det siste Han skal gjøre, er hva? Nå, la oss bare gå tilbake til Daniel, finne ut hva Han skal gjøre akkurat her. "Sytti uker." Hva som skal utrettes i denne tiden? Ja vel.

... er fastsatt for ditt folk og ... din hellige by, for å innelukke overtredelser (folkets overtredelser), ... å gjøre slutt på synd (for folket), til å gjøre soning for deres misgjerning, og til å føre fram evig rettferdighet (for jødene), og til å forsegle visjonen og profetien (til endens tid), og til å salve Det Aller Helligste.

Det er den seksfoldige grunnen til Hans komme.

116 Nå, "å salve Det Aller Helligste." Nå, dette kan være litt underlig i bare et øyeblikk, for mange av dere lærere, men bare dvel ved det et øyeblikk, bare se hvordan det kommer fram.

117 Dette er salvelsen, ikke av en mann. Jesus er allerede salvet. Stemmer det? Apostlenes gjerninger sier at Gud salvet Jesus med Den Hellige Ånd; Han gikk rundt og gjorde godt, og helbredet syke, og så videre. Jesus er det allerede. Han er Messias. Og *Messias* betyr "Den salvede." Er det riktig? Men her i endens tid, skal Han salve Det Aller Helligste.

118 Hva er "Det Aller Helligste"? Slik jeg ser det, som jeg tror jeg kan bevise ved Skriften, er å salve "Det Aller Helligste", det vil være Tabernaklet som vil bli brukt under Tusenårsriket. Hør nå, se hvorfor jeg kommer fram til det. Beskrevet i Esekiel, det—det fjerde kapitlet ... Nei, jeg mener det 43. kapitlet, 1. og 6. vers. La oss gå tilbake til Esekiel og finne ut hvordan han skildrer Tusenårsriket, hvordan de vil salve ... Esekiel 43, og la oss bare lese litt her nå og se hva Han kommer til å gjøre i dette Tusenårsriket, salvelse. I Esekiel 43, ja vel, og la oss nå begynne med det første, til det sjette verset. Du kan lese alt sammen når du kommer hjem, selvfølgelig, du som skriver ned, Esekiel 43. "Etterpå ..."

119 Se nå, beskrivelse av Templet som skal bygges i Tusenårsriket. Nå, alle, enhver leser som vet, at fra Esekiel det 40. kapittel, til omtrent det 44. kapittel, er ikke noe annet enn Tusenårsrikets Tempel som blir oppført på jorden, (alle vet dette, ser dere), når Herrens herlighet fyller det, og så videre. Nå er vi ... skal vi bare beskrive Templet i kapittel 43, og 1. til 6. vers.

Så førte han meg til porten, den porten som vendte mot øst.

Og se, Israels Guds herlighet kom fra øst. Røsten var som røsten av mange vann. Og jorden skinte av herligheten.

Og det lignet det synet jeg hadde sett, det synet jeg så da jeg kom for å ødelegge byen. Og synet var som det synet jeg så ved Kebarelvnen. Og jeg falt på mitt ansikt.

HERRENS herlighet—HERRENS herlighet kom inn i huset gjennom porten som vender mot øst.

Ånden løftet meg opp og førte meg inn i den indre forgården. Og, se, HERRENS herlighet fylte huset.

Deretter hørte jeg han snakke til meg fra huset, og mannen sto ved siden av meg.

¹²⁰ Salvelse, salvelse av det Templet for det Tusenårige styret. Merk nå i 3. Mosebok. Se nå hvordan det ble innviet i 3. Mosebok. Nå, hvis vi går tilbake til 3. Mosebok, finner vi ut at Moses salvet templet. La oss bare gå tilbake mens vi er i gang. Vi har såpass mye tid. Og la oss gå tilbake til 3. Mosebok og finne ut når Moses salvet templet, i 3. Mosebok det 8. kapitlet.

¹²¹ Åh, jeg bare elsker å sammenligne disse Skriftstedene med Skriftsteder. Liker dere ikke dette også? Og da får du—du bare en—en idé om hva—om hva vi ser etter og hva vi gjør. Nå, alle er klar over at vi bare bruker et Skriftsted her og der, om det.

¹²² Nå, det 8. kapitlet i 3. Mosebok, og jeg har markert her nede, det 10. verset. Legg merke til 3. Mosebok 8,10. La oss se.

Moses tok også salvingsoljen, og helte salvingsolje, og han salvet tabernaklet og alt som var i det, og helliget det.

Og ... stenket noe av den på alteret sju ganger, ... salvet alteret og alle redskapene som hørte til det, og renselseskarret med sitt sokkelen, så det ... alt ble helliget.

Og han helte ... salvingsoljen på hodet til Aron og salvet ham, så han ble helliget.

¹²³ Moses, i ørkenen, helliggjør, eller salver tilbedelsens tabernakel, for Israels barn da de var på reisen. Det ble salvet.

¹²⁴ Nå, slå opp i Andre Krønikebok, og vi vil se innvielsen da Den Hellige Ånd tok Sin plass i tabernaklet, og se hva som skjedde nå. I Andre Krønikebok, det 5. kapitlet, og la oss begynne med det 13. verset. Andre Krønikebok, det 5. kapitlet, og begynner med det 13. verset.

Og da skjedde det: ... trompetene og sangerne ble ... dannet én røst som ble hørt ... i lovprisning og takksigelse for HERREN. De løftet sine røster

sammen med trompeten og cymbler og andre musikkinstrumenter; og priste HERREN og sang: For Han er god, og Hans barmhjertighet varer for evig. Da ble huset, HERRENS hus, fylt av en sky,

slik at prestene sto . . . prestene ikke kunne fortsette tjenesten på grunn av skyen. For HERRENS herlighet fylte Guds hus.

¹²⁵ Gud kom inn i helligdommen, som skulle salves, og ble overgitt til Ham for at folket skulle komme for å tilbe. Så, å salve, ikke “ditt hellige” sted, men å salve “Det Aller Helligste” sted. Og vi legger merke til at Nye Jerusalem er “Det Aller Helligste” sted. Og salvelsen skal være over det Nye Jerusalem, som stiger ned fra Gud fra Himmelen, forberedt som en brud, smykket for sin mann. Salvelsen vil være over dem.

¹²⁶ Nå, da Serubabel innviet sitt tempel, etter at det var gjenoppbygd, ble det ikke salvet igjen, fordi det hadde allerede blitt salvet; og blitt revet ned, og det ble bare bygd opp igjen. Ødeleggelsen hadde kommet til det. Det var blitt bygd opp igjen og satt opp, så det var ikke mer salving av det. Siden det en gang var salvet, fortsatte det videre, og det står ved lag helt til denne tiden. Men når Gud setter opp Tusenårsrikets Tabernakel, vil Han salve Det Aller Helligste; ikke “ditt hellige”, men “Det Aller Helligste”.

¹²⁷ Men når Kongen tar Sin Trone i tusen år, (Glory!) da er hun der. Salvelsen av Det Aller Helligste vil være det siste som finner sted. Når Tabernaklet er reist; oppstandelsen har kommet; jødene har vendt tilbake; Kristus og Hans Brud har kommet; jødene, de hundre og førtifire tusen er beseglet; Tusenårsriket har funnet sted. Det vil være en salvelse når Det Aller Helligste vil bli salvet; det hellige, Det Helligste av hellig og Det Aller Helligste. Når, Det Aller Helligste er helligdommen der Gud bodde, mellom Kjerubene. Og denne gangen vil Kristus sitte i Det Aller Helligste stedet, med salvelsen over Seg. Og de trenger ingen sol der, for Lammets midt i Byen skal være Lyset. Solen vil aldri gå ned i den Byen, som gamle onkel Jim pleide å si. Og det vil det aldri, fordi Kristus vil være det Lyset, Den salvede. Og Kongen vil komme og ta Sin Trone i tusen år, for å regjere.

¹²⁸ Jeremia 3,12 til og med 18, la oss lese det. Over i Jeremia, det 18. kapitlet, tror jeg. Ja. Nei, det 12. kapitlet, unnskyld meg, det 12. kapitlet av Jeremia, og la oss begynne med det—det . . . Jeremia 3, unnskyld meg. Jeremia 3, jeg har—har skrevet ned her, der, mens jeg studerte, Den Hellige And ledet meg fra sted til sted, jeg bare noterte disse ned så godt jeg kunne. Jeremia 3, og deretter 12 til og med 18. La oss lese det.

Gå og forkynn disse ordene mot nord og si: Vend tilbake, du frafalne Israel, sier HERREN. Jeg skal ikke la Min—Min . . . la Min vrede komme over dere. For Jeg

viser miskunn, sier HERREN. Jeg skal ikke holde fast på vreden for evig.

Bare erkjenn din skyld, at du har falt fra HERREN din Gud ved misgjerning og spredt din ynde blant den fremmede under hvert grønt tre, . . .

Det var det de gjorde, fra øst, vest, hver nasjon. Ser du?

. . . men røsten har du ikke lydt, Min røst, sier HERREN.

“Vend tilbake!” Lytt til dette.

Vend tilbake, O frafalne barn, sier HERREN; for Jeg er (g-i-f-t) . . . Jeg er gift med deg . . .

“Øynene deres ble forblindet, fordi Jeg ga hedningene en sjanse. Men, vend tilbake, for Jeg er gift med deg.”

. . . og Jeg vil ta dere, en fra en by, og to fra en slekt, . . .

Ikke alle som kaller seg jøder vil gå inn. Men den utvalgte gruppen vil gå inn, den lille Benjamin som kom opp der nede foran Josef, den gruppen fra alle nasjoner, en fra en by og fra en slekt.

. . . og Jeg vil føre dere til Sion.

Og Jeg vil gi dere en hyrde etter Mitt hjerte, som skal fø dere med kunnskap og forstand.

Når dere er blitt mange og fruktbare i landet i de dager, sier HERREN, skal det skje: De skal ikke mer si: HERRENS paktsark. Tanken på den skal ikke lenger komme opp i hjertet, og de skal ikke huske på den, og de—de skal ikke savne den, og den skal ikke bli lagd mer.

På den tiden skal de kalle Jerusalem HERRENS Trone; (siden Han vil være der, ser dere), og hele nasjonen skal samles (halleluja) foran den, og til HERRENS navn, til Jerusalem. De skal ikke lenger følge sitt harde og onde hjerte.

¹²⁹ Det er da Byen vil bli salvet. Det er da det Nye Jerusalem vil bli salvet. Og alle folkeslagene i Byen . . . Over i Åpenbaringen, kapittel 22, står det at portene ikke skal lukkes om natten, for det vil ikke være noen natt der. Og alle jordens konger skal bringe sin ære og prakt inn i denne Byen. Dens vegger skal være av jaspis og sarder-stein, tolv slags steiner; og de tolv portene er av en solid perle, en på hver enkelt port. Det vil ikke være behov for noe lys der. Det vil ikke være mer sollys, for Lammet som er midt i Byen, skal være Lyset. Og han skal lede Sitt folk inn til evig Liv. Det skal stå to trær der, ett på hver side av elven, og de er til legedom for folket. Det er Den salvede som vil komme, den Hellige Byen fra Gud som stiger ned ut fra Himmelen, og kommer til jorden.

¹³⁰ La oss nå se på hva som vil skje i løpet av den tiden. Åh, elsker du det? La oss slå opp i Jesaja 65, bare et øyeblikk. Bare

for godt til å hoppe over. Det er rett og slett for godt å la ligge. Det kan være litt varmt, men la oss bare fortsette videre.

¹³¹ Jesaja 65, hør hva som vil skje i løpet av den tiden. Og bare spør deg selv, syndervenn, om du—om du kan tillate deg å gå glipp av dette. Jesaja 65, la oss begynne med det 17. verset. Hør, alle sammen, nøye nå. Dette er under Tusenårsriket, når Det Aller Helligste blir salvet.

For se, Jeg skaper en ny himmel og . . . ny jord. Ingen skal minnes de første ting, og de skal ikke erindres i noe hjerte.

Men gled og fryd dere . . . selv over det Jeg skaper. For se, Jeg skaper Jerusalem . . . Jeg skaper Jerusalem, (det er det Nye Jerusalem), til fryd, og hennes folk til glede.

Hva er salvelsen? Herrens glede.

. . . skaper Jerusalem til glede, og hennes folk til glede. Jeg skal fryde meg over Jerusalem, . . .

Kongen på Tronen, den kongelige majestet på Tronen, den Evige Tronen, og det Evige folket med en Evig glede i en Evig Stad! Åh, du!

Jeg skal fryde meg over Jerusalem og glede meg over Mitt folk. Aldri mer skal lyden av gråt eller skrik høres i henne.

Der skal det ikke lenger være . . . spedbarn som bare lever noen få dager. Det skal ikke være noen gammel som ikke har oppfylt sine dager. Ung er den som dør hundre år gammel, men en synder som er hundre år gammel, skal være forbannet.

De skal bygge hus og bo i dem. . . de skal plante vingårder og de skal spise frukten av dem.

De skal ikke bygge og en annen bo; (det vil si at du dør og sønnen din tar din plass) . . . bygge og en annen bo eller plante og en annen spise av den. For som treets dager, skal Mitt folks dager være. Og lenge skal Min utvalgte til fulle nyte sine henders arbeid.

De skal ikke slite forgjeves, og ikke føde barn til ødeleggelse. For de er ætten Herren har velsignet, og deres etterkommere med dem.

Det skal skje: Før de roper, vil Jeg svare; . . . (Den herlige salvelsen, fra Kjerubene!) . . . Jeg vil svare. Mens de ennå taler, skal Jeg høre.

Ulv og lam skal beite sammen, . . . løven skal ete halm som oxen. Slangen skal ha støv til føde. Og de skal ikke gjøre noe ondt og ikke ødelegge noe på hele Mitt hellige berg, sier HERREN. (Kan du gå glipp av det? Nei!)

¹³² Jump tilbake hit igjen, og Jesaja snakker igjen, i det 11. kapitlet, det første verset til det niende. Lytt til hva han sier her igjen, når han får et syn, etter at han ser kvinnene, hvordan de vil oppføre seg i de siste dagene. Ni- . . . Vel, Jesaja 11, fra det 1.

En Kvist skal skyte opp fra Isais stubb, . . . en Spire fra hans røtter som skal bære frukt. (Hvem var det? Kristus.) . . . fra hans røtter.

HERRENS Ånd skal hvile over Ham, visdoms og av forstands Ånd, råds . . . styrkes Ånd, Ånden som gir kunnskap og . . . frykt for HERREN.

Han skal ha sin glede i HERRENS frykt. Han skal ikke dømme etter det Hans øyne ser, og ikke . . . etter det Hans ører hører.

Men med rettferdighet skal Han dømme de hjelpeløse. Uten å gjøre forskjell på deres misgjerning for de saktmodige på jorden. Han skal slå jorden med sin munns stav, med pusten fra sine lepper skal Han drepe den ugudelige.

Rettferdighet skal være beltet Han har rundt livet, og trofasthet beltet om Hans hofter.

Og ulven skal bo sammen med lammet, leoparden skal legge seg ned hos kjeet (det er geita), kalven, ungløven og gjøfeet . . . eller kalven, eller løven og gjøfeet skal gå i følge. Et lite barn skal gjete dem.

. . . ku og bjørn skal beite sammen. . . . Deres unger (og) skal legge seg sammen. Løven skal ete halm som en okse.

Diebarnet skal leke ved kobraens hule, og barnet som er avvent, skal stikke hånden i giftslangens hull.

De skal ikke skade eller ødelegger ikke noe på hele Mitt hellige berg, for jorden skal være full av . . . kunnskap, slik vannet dekker havet.

Hmh! Det er i det Nye Jerusalem. Det "nye". Spire, henviser til, Davids Spire. "Han er både Spire og Avkom."

¹³³ Nå, etter dette, kommer Bruden til syne. Etter de sytti ukene kommer Bruden til syne i Åpenbaringen, det 19. kapitlet, det 1. og det 16. vers. Hun ankommer med Sin Brudgom, den mektige Kongen. Åh, du! Jeg vet ikke om vi klarer å få med alt dette eller ikke. Bare ta til . . .

Vel, i alle fall, la oss bare lese en del av dette, Det er her Bruden vil komme, etter dette. Ser du? Etter at Tusenårsriket setter inn, da kommer Kristus tilbake med Bruden. Riktig, 1 til 16, i det 19. kapitell.

Etter dette . . .

Etter denne Trengselen; etter Veene; etter Seglene; etter Plagene; etter at satan er kastet ut; etter opprettelsen av Tusenårsriket. Følg med!

... etter dette hørte jeg en ... røst av en stor skare i Himmelen, som sa: "Halleluja! Frelsen og æren ... prisen ... makten tilhører Herren, vår Gud!"

For sanne og rettferdige er Din dom, for Han hadde dømt den store skjøgen som fordervet jorden med sitt horeliv. Og blodet av sine tjenere har Han hevnet på henne, det som ble utøst av henne.

Igjen sa han ... de ... Igjen sa de: Halleluja! Røyken fra henne stiger opp i all evighet!

Det er den gamle, prostituerte kirken, "røyken fra henne stiger opp."

De tjuefire eldste og de fire livsvesener falt ned og tilba Gud som satt på tronen, og de sa: Amen! Halleluja!

Da kom røsten fra tronen, som sa: Pris vår Gud—Pris vår Gud, alle dere Hans tjenere, og de som frykter Ham, både små og store!

Jeg hørte noe som lignet røsten av en stor skare, ...

Lytt! Her er du, Menighet. Etter at Hun gikk opp i det 3. kapitlet, her kommer Hun. Ser dere? Og nå det 6. verset.

Jeg hørte noe som lignet røsten av en stor skare, som lyden av mange vann og lyden av mektige tordenskrall, som sa: Halleluja! For Herren Gud, Den Allmektige, hersker som Konge!

Halleluja! Se! Lammets bryllup kommer nå. Her kommer Hun.

La oss være glade og fryde oss og gi Ham æren, for Lammets bryllup er kommet, og Hans brud har gjort seg rede. (Her kommer Hun, både Bruden og Brudgommen.)

Det ble gitt henne å pynte seg i fint lin, rent og hvitt, for det fine linet er ... helliges rettferdige gjerninger.

Så sa han til meg: Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid! Og han sa til meg: Disse ord er ... sanne Guds Ord.

Jeg falt ned ved føttene hans for å tilbe ham. Men han sa til meg: Se til at du ikke gjør det! Jeg er en medtjener sammen med deg ... dine brødre, og har ... dine brødre og har Jesu Vitnesbyrd. Gud skal du tilbe! For (Kristi) Jesu vitnesbyrd er profetiens ånd.

Jeg så himmelen åpnet, og, ... en hvit hest. ... (åh, du!)... Han som sitter på, ... heter Trofast og Sannferdig, og Han både dømmer og fører krig ... rettferdighet.

Hans øyne er som flammer av ild, og . . . Hans hode er det mange kroner; . . .

Han ble kronet som? “Kongenes Konge.”

. . . Han har et navn skrevet, som ingen kjente, uten . . . ham selv.

Han er kledd i en hvit kjortel dyppet i blod, og Hans navn er Guds Ord.

“I begynnelsen var Ordet, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Hvem var Det? Jesus.

. . . Hans navn er Guds Ord.

Himmelens hærer, fulgte Ham på hvite hester, de var kledd i fint lin, hvite og rene. (Glory! Her kommer Hun.)

Ut av Hans munn går det et skarpt sverd, for . . . og for at det skulle slå folkeslaget. Og . . . skal selv herske over dem med jernstav. Han trår selv vinpressen med den Allmektige Guds harme og med vrede.

Og Han hadde et navn skrevet på sin kjortel og på sin hofte: KONGERS KONGE OG HERRERS HERRE.

¹³⁴ Hva var det? Folket Hans hadde nettopp kronet Ham til kongers Konge og herrenes Herre. Kommer tilbake til Sitt hellige Tempel, salvet med Guds Nærvær, å leve og regjere gjennom Tusenårsriket med Sin Menighet. Amen! Hun kommer til syne, med den mektige Kongen, for å ta Sin plass ved Hans side, det nye kongelige, salvede Templet.

¹³⁵ Nå, her er den seksfoldige hensikten med Åpenbaringen 6,1 til Åpenbaringen 19,21 fullført.

¹³⁶ Lytt nå, avslutningsvis. De Syv Segl, Syv Trompeter, Syv Veer, Tre Veer, kvinnen i solen, utkastelsen av djevelen, det vil si den røde dragen, kommer mellom denne tiden, i løpet av den store Trengselsperioden. Ikke glem dette. Alle disse tingene finner sted i løpet av denne tiden.

Men her er den seksfoldige hensikten med Hans Komme. Tror du på det? For en herlig tid som venter for dem som elsker Herren! Jeg sier deg, venn, vi kan ikke tillate oss å gå glipp av dette. Ikke gå glipp av dette, uansett hva du gjør. Vær sikker!

¹³⁷ Nå, neste søndag, om Herren vil, ønsker jeg å presentere, hvis Han vil hjelpe meg, og vise akkurat hvor hver av de syv dagene, hvor de fant sted, og legge frem dette samme—samme som jeg gjorde i dag, og plassere de syv periodene, syv ukene, sytti ukene rett på stedet for den jødiske helligdommen, og vise nøyaktig hvor vi lever her på slutten, om Herren vil.

¹³⁸ Elsker du Ham? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Kan du tillate deg å gå glipp av Himmelen? [“Nei.”] Vi er ved endens tid!

Hva kommer Han for å gjøre? Det første som vil skje, før Jesus kommer til jorden, hva vil være det første? Menigheten vil bli

(hva?) bortrykket! Vil Jesus komme til jorden og gå rundt ved graven, og håndhilse på pappa og mamma, snakke med oss alle her, og gå opp? Nei!

Hvordan vil det bli? Det ... Vi sier dette til dere ved— ved Herrens Ord: “At vi som lever og blir igjen ...” Andre Tessalonikerbrev, 5. kapittel: “Vi som lever og blir igjen til Herrens Komme, skal på ingen måte komme i forveien for dem som er innsovnet. For Guds basun skal lyde; de døde i Kristus skal først stå opp: og vi som lever og er igjen, skal bli rykket opp sammen med dem, for å møte Herren i luften.” Vi vil bli rykket bort i ett nu, på et øyeblikk. I løpet av den tiden, avslutter det Menighetstiden.

¹³⁹ Så, her nede på jorden, begynner Gud å handle med jødene. Det vil være to profeter. Det 11. kapitlet, skal vi komme inn på det. To salvede profeter, som Elia og Moses, som jeg tror det er. Og de vil sende store forbannelser, etter at de har sett at de har slått seg sammen, og Roma har brutt sin pakt, denne fyrsten.

I midten av denne syttiende uken, vil den bryte sin pakt med Roma, eller Roma vil bryte den med Israel, og det vil føre til at vederstyggeligheten begynner å spre seg. Og den store floden vil komme, når hedningenes levning, den sovende jomfruen ... Dragen, Roma, sprutet vann ut av sin munn, for å føre krig mot resten av kvinnens ætt, som holder Guds bud. Roma vil gjøre det.

¹⁴⁰ Et kirkeforbund vil forene dem sammen og bringe jødene inn i dette forbundet, og føre dem tilbake til sin egen tempeltilbedelse igjen, det er SÅ SIER HERREN fra Bibelen, og de vil ha sin egen kirke.

¹⁴¹ Hva er de nå? Jeg fikk nettopp tak i det. Det er ferskt. De er en nasjon nå, anerkjent. Er det riktig? Men de har ikke tempeltilbedelsen sin ennå. Og når de innfører tempeltilbedelsen, vil Menigheten være borte. Gud vil handle med jødene som en nasjon. Og så når de blir brakt inn i dette forbundet, vil Roma bryte den midt i det syttiende året, tre og et halvt år, vil han bryte pakten med dem, og få vederstyggeligheten som forårsaker ødeleggelse, til å spre seg til enden. Da vil han ta både protestanter og jøder, og forfølge dem. På den tiden vil disse to profetene stå frem og forbanne jorden, så det ikke skal regne i deres profetis dager. Og de vil nedkalle Ild fra Himmelen, og alt mulig. Bare vent. Vi har mye liggende her, i vente for oss, for å lære.

¹⁴² Åh, for en stor Gud Han er! For en barmhjertig Far! Venner, la meg si dette, som pastoren deres. Du skjønner ikke hvilke privilegier du har. Du skjønner ikke. Det er mange store menn, det er mange kristne, det er tusenvis av hellige mennesker som døde i årene som har gått, Åndsfulle mennesker som ville elsket å oppleve denne tiden du lever i. Må du og jeg benytte oss av dette.

¹⁴³ Hva annet har vi å se hen imot? Hva kan vi gjøre etter dette? Hvor skal vi? Hva kommer til å skje? Vi må gå et sted. Du kan ikke være her hele tiden. Du kan klippe gresset; neste uke må det klippes igjen; ja, to ganger før den tid. Du kan oppdra barna dine. Du gir dem middagen deres; ved kveldstid er de sultne igjen. Gir dem kveldsmat; de er sultne igjen neste morgen. Du kjøper dem et par sko; hvis de er som mine, må du kjøpe et par til om cirka to eller tre måneder. Du kjøper klær til dem denne måneden; en måned eller to kjøper du nye klær til dem. Skjønner? Det er ingenting som vedvarer. Det er ingenting som er stabilt. Det er ingenting som kan bli stående.

Begjær ikke denne verdens tomme rikdom,
Som så raskt forfaller,
Bygg dine håp på Evige ting,
De vil aldri forgå!

Tiden er fylt med rask omskiftning,
Ingenting på jorden kan stå uberørt,
Bygg dine håp på Evige ting,
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Bygg dine håp på Evige ting,
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

Lytt:

Når reisen vår er fullført, (Han vil la oss vite
når den er over.)

Hvis vi har vært trofaste mot Gud,
Vakkert og lyst vårt hjem i Herligheten, (Den
salvede Byen.)

Skal vår bortrykkede sjel skue!

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Bygg dine håp på Evige ting,
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

Begjær ikke denne verdens tomme rikdom,
Som så raskt forfaller,
Bare bygg ditt håp på ting som er Evige,
De vil aldri forgå!

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Bygg dine håp på Evige ting,
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

Mens vi bøyer hodet, hvis du aldri har tatt Hans hånd, vil du ikke bare komme og gjøre det nå?

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Bygg dine håp på Evige ting,
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

¹⁴⁴ Unge jente, du er en pen, ung jente nå. Håret ditt er pent, kinnene dine er små og rosenrøde. Men, du vet, bare innen morgendagen, kan de ha mistet sin farge. Hvordan kan vi vite om i neste uke, at insektene ikke vil ete på de pene, små rosenrøde kinnene, i jorden?

¹⁴⁵ Unge broder, du er sterk, store, sterke muskler; du har store ambisjoner. Men etter en stund, allerede i morgen, vil det pene, krøllete håret falle av, og det du har igjen vil bli grått. De store, rette skuldrene vil lute nedover, og insektene vil begynne å ete på armene og på kjøttet. De vil bære deg bort, ned i jorden.

Så bygg ditt håp på ting som er Evige,
De skal aldri forgå!

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Hold fast i . . .

Vil du ikke strekke deg ut og ta tak i hånden Hans nå.

Bygg dine håp på Evige ting,
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

Så når denne reisen er fullført, (Det blir den,
en dag.)

Hvis du har vært trofast mot Gud,
Vakkert og lyst ditt hjem i Herligheten,
Din bortrykkede sjel vil skue!

Hvorfor holder du ikke fast i Guds
uforanderlige hånd!

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

Bygg dine håp på Evige ting,
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

¹⁴⁶ Mange ting har jeg sett, ganske nær trettien år bak prekestolen. Jeg har sett triste ting; jeg har sett fantastiske ting. Det tristeste jeg har sett i mitt liv . . . Så mye som jeg har sett sultende barn på gaten; jeg har sett mødre tigge om et stykke brød. Det tristeste jeg har sett, er en mann, et menneske, og som skulle ha vært en sønn av Gud, som dør uten å kjenne Gud.

¹⁴⁷ Jeg husker en kvinne som sto ved døren en kveld, i denne kirken, lo av meg. Og sa: "Jeg ville ikke latt kua mi ha den slags religion han har!" Mindre enn en time senere ble jeg tilkalt til sykehuset. Vakker kvinne, rundt tjueto år gammel, hun skrek: "Få den predikanten hit!" Hun var katolikk av tro.

Da jeg gikk opp, sa den gamle søsteren: "Du er for sent ute, broder Branham. Hun døde for fem minutter siden."

Jeg sa: "Kan jeg se henne?"

Sa: "Hun skrek etter deg, med sine siste ord: 'Få tak i den predikanten, broder Branham!'"

Mannen hennes var der og ropte: "Be en bønn for henne! Be en bønn!"

Jeg sa: "Det er for sent nå."

¹⁴⁸ Jeg dro teppet ned. Hun hadde store, brune øyne. Vakker kvinne; små fregner over ansiktet hennes; kastanjebrunt hår; veldig attraktiv. Hun hadde lidd så sterkt at fregnene sto ut i ansiktet hennes som kviser. Øynene hennes bulet ut av øynehulene, på den måten. Og, selvfølgelig, hennes tarmer og nyrer hadde virket, som er i-i . . . Alle gjør det når de dør, stort sett. Og der lå hun i den tilstanden, med åpen munn. Og øyelokkene hennes her, hadde halvt dekket den brune delen av øyet. Jeg vil aldri glemme det. Denne sangen kom til meg.

Begjær ikke denne verdens forgjengelige rikdommer. (Skjønnhet, prakt.)

¹⁴⁹ Jeg sto ved siden av en mann her i Port Fulton, som var døende. De tilkalte meg til sengen hans. Og jeg ba med ham her ved alteret en kveld. Han la armen rundt en kvinne. Jeg sa: "Ta armen din bort fra den damen."

Han sa: "Jeg leder henne til Gud."

¹⁵⁰ Jeg sa: "Ikke med armen din rundt henne." Jeg tror ikke på slike ting. Han ble sint på meg. Han trampet ut gjennom døren.

Jeg kom til ham, litt senere, da han var døende. Han så meg i ansiktet og sa: "Ikke be for meg, broder Bill. Jeg er forlatt. Jeg er ferdig." Sa: "Alt jeg noensinne har oppnådd, er borte."

¹⁵¹ En dag var jeg rett her i området, et lite stykke herfra, hos en mann som ønsket å se meg da han lå for døden. Han sa: "Jeg har alltid ønsket meg *det-og-det*, og det." Han sa: "Men jeg har aldri tjent Herren. Mange ganger har jeg unnlatt å gå til alteret." Han sa: "Broder Branham, be om at Gud vil la min lille jente rette opp i de tingene jeg har gjort. Kanskje hun kan gjøre noe for Herren."

¹⁵² Jeg sa: "Det kan ikke gjøres, broder. Tingene du kunne ha gjort, er tapt." Hmh!

¹⁵³ Stod ved siden av en mann, så ham kjempe med djevler i tjuetimer. Sa at djevler sto ved sengen hans med kjettinger viklet rundt halsen. Sa: "Ikke la dem ta meg!" Skreke; måtte holde ham fast i sengen. Sa: "Der står han. Kan du ikke se det? Den kommer etter meg." Han hadde holdt Gud på avstand for lenge. Hadde store låver fulle av høy, fulle av hvete, fine veddeløpshester. Et år før det, forbannet han Gud opp i ansiktet, slo sin kone fordi hun gikk til tabernaklet. Vet du hva som skjedde? Lynet slo ned i låven hans og drepte hestene hans og brente opp høyet hans. Og mannen døde i et slags anfall, og kjempet for å holde djevler unna seg.

¹⁵⁴ Og en gammel venn av meg (glory!) som er over der, kom til veis ende. Jeg sa: “Skal du reise, far?”

Sa: “Nå skjer det, Billy.”

Jeg sa: “Hvordan er det?”

¹⁵⁵ Han sa: “Alt er vel.” Sa: “Bring barna mine opp ved siden av sengen.” Han la sine gamle, svake hender på hvert av sine barn og velsignet dem. Sa til sine to sønner, sa: “Ta hendene mine opp, løft dem opp, slik Josva og Kaleb gjorde.” Vi lurte på hva han skulle si. Han sa:

Lykkelige dag, lykkelige dag,
Siden Jesus vasket mine synder bort!
Han lærte meg å våke og be,
Og leve med glede hver dag.

Vi må møte noen av disse tingene, venner! Alle ønsker å spise god mat, kjøre fine biler, ha det beste vi kan få. Jeg klandrer ham ikke. Det er helt i orden. Gud vil at du skal ha det, men:

Begjær ikke denne verdens tomme rikdom,
Som så raskt forfaller,
Bygg dine håp på Evige ting,
De vil aldri forgå!

La oss løfte hendene våre nå mens vi synger.

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!
Bygg dine håp på Evige ting,
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

¹⁵⁶ Mens vi står, la oss bare snu oss og håndhilse på noen nå. Vi kommer til å fortsette med møtet, om bare et øyeblikk. Men jeg vil at du snur deg rundt, mens vi synger et vers til av den sangen.

Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

Gjør det, far! Gjør det, pappa! Til Gud! Gjør det, tenåring!
Gjør det, broder! Gjør det, broder!

Bygg dine håp på Evige ting,
Hold fast i Guds uforanderlige hånd!

¹⁵⁷ Er du ikke glad for Ham? Si “Amen!” [Forsamlingen sier: “Amen!”—Red.] Alle som elsker Ham, si: “Prise Herren.” [“Prise Herren!”] Alle som tror at dere skal til den firkantede Byen, rekker opp hånden. (Hold den, bare et øyeblikk, med sangen din.)

Jeg er på vei til den vakre Byen, (Hvordan går den nå?)
 Herren har forberedt for Sine Egne;
 Hvor alle de Gjenløste fra alle tidsaldre
 Synger "Glory!" rundt den Hvite Tronen;
 Noen ganger får jeg hjemlengsel etter
 Himmelen,
 Og herligheten jeg der skal se:
 For en glede det vil bli, når min Frelser jeg ser,
 I den vakre Byen av gull.

Liker du ikke den?

Jeg er på vei til den vakre Byen,
 Som min Herre har satt i stand for Sine Egne;
 Hvor alle de Gjenløste fra alle tidsaldre
 Vil syng "Glory" rundt den Hvite Tronen;
 Åh, noen ganger får jeg hjemlengsel etter
 Himmelen,
 Og gledene jeg der skal få se:
 For en glede det vil bli, når min Frelser jeg ser,
 I den vakre Byen av gull.

Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Da:

Ta Navnet Jesus med deg,
 Sorgens og smertens barn;
 Det vil gi deg glede og trøst,
 Ta Det med deg hvor enn du går.

Kjære Navn, (Kjære Navn!) Å hvor skjønt! (Å hvor skjønt!)
 Jordens håp og Himmelens glede;

Kjære Navn, (Kjære Navn!) Å hvor skjønt!
 Jordens håp og Himmelens glede.

Nå, ikke glem neste søndag morgen, halv ti. Og da vil vi prøve, om Herren vil, å bli ferdige i tide, å ha bønn for de syke, neste søndag morgen klokken halv ti.

Ved Jesu Navn vi bøyer oss,
 Faller ned for Hans føtter,
 Kongenes Konge i Himmelen vil vi krone Ham,
 Når vår reise er fullført.

Kjære Navn, (Kjære Navn!) Å hvor skjønt! (Å hvor skjønt!)
 Jordens håp og Himmelens glede;
 Kjære Navn, (Kjære Navn!) Å hvor skjønt!
 Jordens håp og Himmelens glede.

Bare hør på dette verset:

Ved Jesu Navn vi bøyer oss,
Som et Skjold mot hver en snare;
Når fristelser samler seg rundt deg,
Bare hvisk det Hellige Navnet i bønn. (Det vil
gjøre det!)

Kjære Navn, (Kjære Navn!) Å hvor skjønt! (Å
hvor skjønt!)
Jordens håp og Himmelens glede;
Kjære Navn, (Kjære Navn) Å hvor skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede.

Nå gir jeg møtet over til pastoren, broder Neville, for å få
hans avsluttende ord og hva han måtte si.

*DEN SEKSFOLDIGE HENSIKTEN MED
GABRIELS BESØK TIL DANIEL* NOR61-0730E
(The Sixfold Purpose Of Gabriel's Visit To Daniel)

DANIELS SYTTI UKER SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk på søndag kveld, 30. juli, 1961, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org